

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทจรัส มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 24 คน โรงเรียนโกวิทจรัส เขตราชเทวีสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุด คะแนนเต็ม 24 คะแนน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จำนวน 1 ชุด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

นำคะแนนจากกรรมกรทั้งสามคนมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาวิเคราะห์หาความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยค่าสถิติ Paired t-test

2. ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน และนำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาแปลผลดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.105 – 106)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 24 คน

จากการศึกษาผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จากผู้ประเมิน 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยค่าสถิติ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ดังปรากฏใน ตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4. 1 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่ม	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	24	24	14.00	3.24	15.044	.000**
หลังเรียน	24	24	17.88	2.40		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 14.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.24 และคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนเท่ากับ 17.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.40 เมื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่าสถิติ t มีค่า 15.044 และค่า Sig. (2-tailed) มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่าคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันและนักเรียนได้รับการเรียนด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้แล้วมีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังการเรียนลดลงจากก่อนเรียนทุกด้าน แสดงว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเกาะกลุ่มกันมากขึ้น ลักษณะนี้แสดงถึงวิธีการสอนของครูสามารถพัฒนานักเรียนส่วนใหญ่ได้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนจากกรรมการทั้ง 3 คน โดยแบ่งออกมาเป็นรายด้าน

เกณฑ์การประเมิน	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig. (2-tailed)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	3.54	0.83	4.49	0.67	10.104	.000**
ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	3.56	0.93	4.51	0.62	8.525	.000**
ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)	3.51	0.88	4.39	0.66	8.592	.000**
คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication)	3.54	0.86	4.47	0.65	8.592	.000**

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงที่สุด คือ ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.51$ S.D. = 0.62) รองลงมา คือ ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 4.49$ S.D. = 0.67) และด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.65) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.66) เมื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้าน ค่า Sig. (2-tailed) มีค่า .000 แสดงว่าคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนจากเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ด้าน พบว่า คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละด้านมีระดับคะแนนที่ใกล้เคียงกัน โดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงการเกาะกลุ่มระดับความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 24 คน

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน โกวิททวารัง

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
ด้านบรรยากาศการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้			
1. ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.54	0.50	มากที่สุด
2. ช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.38	0.48	มาก
3. ช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.33	0.62	มาก
รวม	4.42	0.11	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปล ความหมาย
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
1. กิจกรรมการเรียนส่งเสริมการสื่อสารโต้ตอบ ระหว่างคู่สนทนา	4.58	0.64	มากที่สุด
2. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกสนทนากับ เพื่อนร่วมชั้น	4.58	0.57	มากที่สุด
3. เนื้อหา และความยากง่ายของกิจกรรมเหมาะสม กับนักเรียน	3.88	0.67	มาก
รวม	4.35	0.41	มาก
ด้านพัฒนาการเรียนของนักเรียน			
4. นักเรียนเข้าใจบทสนทนาภาษาอังกฤษดีขึ้น	4.75	0.52	มากที่สุด
5. นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในการ สื่อสาร ได้เหมาะสมกับสถานการณ์	4.21	0.64	มาก
6. นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ คล่องแคล่วขึ้น	4.13	0.73	มาก
7. นักเรียนสามารถนำบทสนทนาการสื่อสาร ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.50	0.71	มากที่สุด
รวม	4.40	0.29	มาก
รวมเฉลี่ย	4.39	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทจรัส จำนวน 24 คน ในภาพรวมของ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านบรรยากาศในเรียน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.42$ S.D. = 0.11) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (\bar{X} (Mean = 4.35 S.D. = 0.41) และด้านพัฒนาการเรียนของ นักเรียน ($\bar{X} = 4.40$ S.D. = 0.29) มีรายละเอียดดังนี้

ด้านบรรยากาศในการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.54$ S.D. = 0.50) และในระดับมาก ได้แก่ ช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.38$ S.D. = 0.48) และช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.62)

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมการเรียนส่งเสริมการสื่อสารโต้ตอบระหว่างคู่สนทนา ($\bar{X} = 4.58$ S.D. = 0.64) และ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกสนทนากับเพื่อนร่วมชั้น ($\bar{X} = 4.58$ S.D. = 0.57) และในระดับมาก ได้แก่ เนื้อหาและความยากง่ายของกิจกรรมเหมาะสมกับนักเรียน ($\bar{X} = 3.88$ S.D. = 0.67)

ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนเข้าใจบทสนทนาภาษาอังกฤษดีขึ้น ($\bar{X} = 4.75$ S.D. = 0.52) และนักเรียนสามารถนำบทสนทนาการสื่อสารภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.50$ S.D. = 0.71) และอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ($\bar{X} = 4.21$ S.D. = 0.64) และนักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วขึ้น ($\bar{X} = 4.13$ S.D. = 0.73)